

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

383.M

Hely

Idő

"1970"

Személy

Helyszám

Szerző:

K.N.

Cím:

Megnyílt az óbudai
megfűgés

Forrás:

Hungarai Hírlap

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füzet)

(Oldal)

1970. október 27.

Dr. Dimény Imre az avatáson

244

Megnyílt az óbudai szegfűgár

Jobbra Budakalász, balra Óbuda, mögöttünk a Duna folydogál; valahol itt kezdődik a Római-part üdülősora. Előttünk viszont az ünnepeltek, az avatandók: növényházak szürke tetőkkel, vasvázakkal, amelyek mögül piros pontok villannak elő — szedik már az első szegfűket.

Tegnap délután dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter jelenlétében vették át e tekintélyes beruházást az Óbuda Termelőszövetkezet vezetői. Önmaguktól vették át, hiszen saját építőrészleg a kivitelező, miként az szinte már hagyományos a legnagyobb mezőgazdasági építkezéseken. Szükségszerűség ez — hiszen állami vállalat aligha jelentkezne! —, s előny is, hiszen lám, a 116 és fél millió forintos beruházás lényegében februárban kezdődött, s tegnapra alapjában már be is fejeződött.

Impozáns látvány fogadta a vendégeket. Az iparszerű mezőgazdaság egyik kiváló példája. Vezérlőteremből irányítják a növényházak fűtését — akárha valamely ipari nagyüzemben lennének.

— Szardiniából importáltunk 400 ezer gyökeres dugványt, szegfűtövet — magyarázza a termelőszövetkezet ifjú főkertésze, Gerbár József. — Holnap ezekkel a ládákkal már külföldre küldünk szállítmányokat: az NSZK, Finnország és Ausztria tartozik vevőink közé...

Az Óbuda Tsz is tagja a Hungaroflor elnevezésű tsz-vállalkozásnak, amelynek megadatott az önálló külkereskedői jog. Hol érdemesebb eladni: külföldön vagy idehaza?

— Számításaink szerint a gazdaságosság körülbelül egyforma. Eppen ma, hétfőn délután nyitottuk meg a szövetkezet tizenegyedik pesti virágüzletét, a Szentendrei út egyik új lakóépületében. A belföldre szánt virágok hetven százalékát egyébként nagyban értékesítjük, nem közvetlenül. Más tsz-ek, valamint vidéki város-gazdálkodási vállalatok a legnagyobb honi vevőink...

Aki emlékezik még a hajdanvolt óbudai Egyetértés Termelőszövetkezetre, az alig hinné el — mondjuk úgy öt-tíz év után —, hogy egyazon gazdaságról van szó. Nemcsak valóságosan, de ironikusan is Egyetértésnek nevezték, legfőképpen megkérdőjelezvén, hiszen a gazdaság arról volt ismert, hogy évente változtak elnö-

kei, más vezetői. Így aztán, midőn 1966 januárjával Varga Ferenc vállalta ezt a posztot, egyik első tennivalója volt, hogy kicserélte a névtáblát: legyen Óbuda a nevünk...

Azóta ez a név elismerést váltott ki az ország termelőszövetkezeti berkeiben, a gazdaság igen dinamikusan fejlődik. Egyetlen adat: 1966-ban még csak 17 millió forint volt a termelési értéke — az idén 250 milliót várnak.

— A tsz területe azonban állandóan fogy — mondja Zombori Antal termelési főmérnök, ahogy itt, teljesen indokoltan a főmezőgazdász nevezik. — Így aztán az intenzív fejlesztés marad számunkra egyedül! Mai ezer holdnyi földterületünk négy éven belül 4—500 holdra csökken, taglétszámunk viszont tekintélyes, kétezerre tehető. Az új növényházak minden egyes négyzetméteréről évente 500 forint bevételt várunk, s összesen 45 ezer a házak alapterülete. Jól kihasználni minden talpalatnyi földet, ez a célunk akkor, amikor az Aranyhegy déli lejtőjén 80 hold csemegeszőlőt szándékozunk telepíteni, de ez volt az elképzelés a 60 hold, jövőre már termőre forduló ribizli elültetésével is... Szintén új telepítés, már két éve szüretelünk a 70 holdas őszibarackosban, gyümölcsfákat és díszcserjéket adunk el fajiskolánkból. A Dunakanyar, az új óbudai és békásmegyeri lakótelep fölékesítése lebeg előttünk, s el akarjuk látni a házikerteket fával és cserjével.

K.N.